

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 3. An Papa potest dispensare in Votis solemnibus ex gravi causa?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

Non enim sat is est eam ratificare, ex eo quod putetur ab initio fuisse valida: quia haec ratificatio ex errore proficiscitur, unde non est voluntaria, cum incogniti nulla sit voluntas; & ignorans nullitatem votorum non censetur contraxisse novam obligationem diversam a priore.

4. Ex communi, cetera vota simplicia extinguuntur per professionem, saltem si profitens velit commutare, cap. 4. de voto. quia talis commutatio est evidenter in melius: nam (ut ait S. Thom. 2. 2. q. 88. a. 12. ad 1.) *Omnia alia vota sunt quorumdam particularium operum; sed per Religionem homo totam vitam suam Dei obsequio deputat.* Sed controvertitur an ad hanc commutationem requiratur ut profitens illam intendat, nec ne. Quare Suarez consulit ut profitens admoneatur de hujusmodi commutatione facienda.

5. Professus obligatur ad tendendum ad perfectionem: nam ex vi sua professionis tenetur velle statum suum servare, & secundum illum vivere. S. Th. q. 186. a. 2. & est communis sent.

Q. 3. An Papa potest dispensare in Votis solemnibus ex gravi causa?

Resp. Aff. Ita communis. Quia 1. Solemnitas votorum est ex solo Jure Ecclesiastico, ut constat ex c. unico de voto in 6. & ex constit. Gregor. XIII. a scendente Domino ergo potest eadem

DE OBLIGATIONIBUS.

75

dem auctoritate tolli, ergo Papa potest in votis solemnibus dispensare, perinde ac in simplicibus. 2. S. Pontifices saepe in his votis dispensarunt, ut cum Ramiro Rege Aragoniae, Casimiro I. Rege Poloniae Religionis professis, & aliis apud Cajet. Azor. & alios. Nec obstat cap. 6. de statu Monach. ubi Innoc. III. dicit: *Abdicatio proprietatis, sicut & custodia castitatis adeo est annexa Regule Monachali, ut contra eam nec summus Pontifex possit licentiam indulgere.* Quia solùm vult sine abdicatione & castitate statum religiosum non posse consistere, etiam cum licentia Papæ; ac proinde Papam non posse dispensare cum Monacho manente in Statu Religiosi professi. At de plenitudine potestatis potest aliquem extrahere ex illo statu, ad contrahendum matrimonium ob gravem causam, v. g. ut religio & pax in Regno firmentur.

Q. 4. *An Religiosi sunt capaces Dominii rerum temporalium?*

Resp. I. Religiosi non solemniter professi possunt in particulari habere dominium bonorum temporalium, licet non possint de illis pro libito disponere, nec iis uti sine licentia superioris. Constat ex Constit. Gregor. XIII. Ascendente Domino. sic statuente de iis, qui post probationis biennium vota simplicia emiserunt in Societate JESU. Quare non est de essentia paupertatis religiosæ, ut privet dominio,

D 2 minio,